

La Ciutat

Quinzenal afiliat a l'Esquerra Republicana de Catalunya

Redacció i Administració: Alonso Martínez, 27 - NÚMERO SOLT: 10 CENTIMS

F E T S

Abril de 1931

El primer pas de la democràcia, que sobirana manifesta la seva voluntat d'ésser regida en república.—Al temps que una ficció de règim que mantenia en la seva podridura l'espasa i la sota-na, s'ensorra i arplega sota els seus beneficiats, la República esència de la democràcia, realitat vivent de les ànsies d'un poble, és un fet a tota Espanya.

—Després les eleccions a les Corts Constituents reafirmen la voluntat del poble d'ésser governat en sentit netament republicà i esquerrista, i si en les eleccions municipals hi cabia el dubte de què havien ajudat a portar la República els homes de dreta, en les per a diputats a Corts, es marca clarament la directiu esquerrista del poble espanyol.

—En aquest període de temps ens són restituïts tots els drets individuals, civils i polítics que eren un mite en les dictadures de Primo i de Berenguer, que les dretes no sols no hostilitzaren sinó que ben al contrari ajudaren a encimbellar. Ja no és cap crim opinar diferentment que el senyor rector o bé que el cacic del poble.

—Les Corts elaboren la seva Constitució i es sa voluntat posar a rotllo els capellans que fins aleshores hi manteniren l'Estat.

Democràcia no vol dir res més que governar-se el poble sobiranament. I el poble vol governar-se en esquerra i no permet que en la vida de l'Estat hi hagin ingerències de poders que tenen una òrbita i un fi diferent. «Doneu al Cèsar el que és del Cèsar...»

La República reconeix el plet secular de Catalunya i la realitat d'una democràcia catalana a regir-se, i fidel a les promeses portarà a les Corts l'Estatut de Catalunya.

Agost de 1931

El poble català vota l'Estatut elaborat a Núria i es manifesta amb tot l'entusiasme i viu l'alegria de les llibertats inicialment reconquerides, que li ha estat possible d'obtenir en un règim de comprensió i d'amor.

Novembre de 1932

Un cop discutit i promulgat el nostre Estatut, les eleccions de diputats al Parlament de Catalunya són el primer pas en ferm de la nostra nacionalitat. Catalunya viu, respira amb pulmons propis. I és dona una constitució interior i legisla...

Aquests fets recordats entre els principalíssims, els ha fet possibles els principis democràtics que informen la República de *treballadors de totes classes*.

Si vivíssim en l'arcàdia d'A. P. foren pura il·lusió, l'exercir els drets de sufragi, d'emissió de pensament...

La República ha atorgat graciosament el sufragi a la dona i últimament es proposa equiparar-la civilment a l'home.

L'Església que espera aprofitar-se d'aquest benifet, no recordarà pas a les feligreses que Sant Tomàs ha escrit d'elles «éssers incomplets, inferiors a l'home en virtut i dignitat, doncs no foren creades per Déu immediatament». I menys es dirà que en un Concili, fou discutit si tenia o no ànima.

La democràcia que com hem dit és govern pel poble, exigeix que aquesta responsabilitat la comparteixin les dones que en formen la meitat, i també és mesura democràtica l'avençar l'edat de sufragi als 21 anys.

Es inútil obstinar-se en no veure la llum del sol a ple dia. Encara que es tanquin els ulls, la claror traspasa les parpelles.

Es absurd vulgui donar patents de democràcia qui n'ha estat el seu enemic tradicional.

Diguin el que els sembli, els flamants democràtics que escriuen, que els fills dels catòlics no poden contaminar-se amb els heretges laics, l'actuació de partits polítics com el socialista espanyol i l'Esquerra Republicana de Catalunya, respon als principis democràtics que són la seva vida, i ni ells, ni ningú, poden mostrar s'hagi falsejat en cap moment la voluntat sobirana del poble.